

17. február 2011, detská sv. omša: kázeň o vrabcovi

Milé deti, dievčatá a chlapci!

Deti, aké bolo zvieratko na kázni minulý týždeň? (slon) Poučenie? (Má dobrú pamäť. Slon, hovorí sa, pamätá si, keď ho niekto podvedie. Čo by sme si mali pamätať? Nielen zlé veci, ale predovšetkým dobré. Pamätajme si dobré veci: kto mi pomohol, kto si ma zastal, čo krásne som zažil, čo som od koho pekné dostal, čo sa mi podarilo. A za všetkým dobrom je Boh. On je darca všetkého dobra. Pamätať si teda na dobré veci, ktoré sme dostali alebo zažili, znamená vlastne pamätať si aj na toho, ktorý je prameňom každej dobrej veci.)

Nakreslil niekto slona? Ak áno, tak mi ho teraz prineste! ... Prosím vás opäť, aby ste nakreslili zvieratko, ktoré predstavím dnes! A nezabudli priniesť budúci štvrtok na detskú sv. omšu! Dnes budeme hovoriť opäť o vtáčikoch. A konkrétne o jednom, ktorého všetci veľmi dobre poznáte. Poletuje totiž aj po Petržalke, je tu ako doma, a tak veľmi sa mu tu páči, že sa ani nestáhuje. Je tu jednoducho stále, celý rok, aj teraz, cez zimu. No, už viete o ktorom vtáčikovi budeme dnes hovoriť? O vrabcovi. Sú dva druhy: domový a poľný.

Vrabce poletujú skutočne všade. Doslova, lebo sa rozšírili do celého sveta. A možno práve pre to sa považujú za bezcenné. Pán Ježiš tiež raz spomínal vrabce pri svojom učení. Raz povedal ľuďom, čo ho počúvali: „*Nepredáva sa päť vrabcov za dva centy(za halier)? A Boh ani na jedného z nich nezabudne. Vy však máte aj vlasy na hlave spočítané. Nebojte sa, vy ste cennejší ako mnoho vrabcov*“ (Lk 12,6-7). Na zemi žije tak veľa ľudí. Aj na tomto našom sídlisku. Mohlo by sa zdať, že jeden človek je skoro nič, že je bezcenný. Podľa najnovšej legislatívy patrí Vrabec poľný k zákonom chráneným druhom národného významu, pričom spoločenská hodnota jedného jedinca predstavuje 33, 19 €. Takže pozor na to! Pán Ježiš nám pripomína, že na každého vrabčeka Pán Boh pamätá a stará sa o neho. O čo viac sa Otec nebeský stará o každého z nás. Pán Boh nás pozná, nielen vlasy nám vie spočítať, ale pozná to, čo máme v srdiečku: čo si myslíme, čo cítime, po čom túžime. Preto sa nemáme nikdy báť, robiť si príliš veľké starosti, ale máme sa učiť dôverovať Bohu.

Tak ako Stvoriteľ naučil každého vtáčika ináč lietať, lebo každému inak vytvaroval krídelká, aj chôdzu má každý vtáčik inú, pretože mu stvoril iné nôžky. Urobil to preto, aby bol život na našej Zemi pestrejší. Ved' aké by to bolo všedné, keby všetky vtáčiky poletovali a chodili rovnako. A tak niektoré vtáčiky naučil Pán Boh pekne stúpať. Ladnú chôdzu má napríklad bocian. Iné vtáčiky nevedia chodiť, ale len cupkajú na oboch nôžkach a niektoré vtáčiky

naučil nielen pekne chodiť, ale aj skackať. Obidva tieto úkony predvádza napríklad vrana. Každého vtáčika tak možno poznať nielen po perí, podľa spevu, ale aj podľa poletovania v povetrí a podľa chôdze. Vrabček veľmi smiešne cupká a pri hopkaní drží celé telo celkom nakrivo.

Tieto operence sprevádzajú človeka už od dávnej minulosti a vyskytovali sa veľmi hojne všade, kde sa pestovalo alebo skladovalo obilie. Ľudia im takouto činnosťou pripravovali veľmi dobré životné podmienky - jednak zdroj potravy, ale i miesta na hniezdenie. Pri umelom vysadení v Amerike to bolo 25 km za rok. Je isté e šírenie vrabcov v Európe bolo urýchlene železničnou dopravou, keď sa vrabce ukrývali v nákladných vagónoch a tie ich previezli stovky kilometrov. To sú ale špekulanti, čo? Vedeli využiť aj najnovšie výdobytky vedy a techniky. Ak sa vrabce vedeli vynájsť, o čo viac by sme sa mali aj my deti, pre šírenie dobra a Ježišovej lásky. Využiť všetko, čo nám svet a technika ponúka, aby sme šírili vieru v Pána Boha, nádej na nebo a lásku k nášmu Záchrancovi, Pánovi Ježišovi.

Proletár vrabec na streche,
Kto ho má, ktože ho má rád?
Hniezdo má kdesi v komíne
A tam sa dáva okiadzať.

Dva či päť vrabcov za halier,
Kto to len, kto to pochopí?
Neboj sa, veď si cennejší
Jak všetky vrabce dokopy.

Aj vrabec nájde si svoj dom,
kam vkladá svoje mláďatá.
Aj ty si chrám, aj ty si dóm,
A v ňom si pieseň zažatá.

(Štefan Sandtner)

P.S. Lepší vrabec v hrsti, ako holub na streche. (Slovenské príslovia)